EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.3.2020
COM(2020) 124 final

2020/0048 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om at give Italien tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 395, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[1] ("momsdirektivet") kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle momsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse.

Ved brev registreret i Kommissionen den 26. juli 2019 anmodede Italien om tilladelse til fortsat indtil den 31. december 2022 at momsfritage afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ligger under en vis tærskel, jf. momsdirektivets artikel 285, at forhøje denne tærskel fra 65 000 EUR til 100 000 EUR og samtidig anvende en obligatorisk elektronisk faktureringsordning på de berørte afgiftspligtige personer og at forhøje tærsklen for frivillige organisationer og foreninger med et beløb på op til 130 000 EUR.

I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 20. september 2019 de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Kommissionen meddelte ved brev af 23. september 2019 Italien, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

Efter uformelle drøftelser med Kommissionens kompetente tjenestegrene og yderligere politiske vurderinger på nationalt plan besluttede Italien efterfølgende at ændre sin oprindelige anmodning ved brev sendt den 26. november 2019, der blev registreret i Kommissionen den 5. december 2019.

Ved dette brev udtrykte Italien ønske om at trække sin anmodning om forhøjelse af fritagelsestærsklen fra 65 000 EUR til 100 000 EUR tilbage, idet de italienske myndigheder forklarede, at denne anmodning var baseret på en national regel, der var ved at blive ophævet. I stedet udtrykte Italien ønske om at beholde den nuværende tærskel på 65 000 EUR, hvilket er i overensstemmelse med standardsatsordningen for skatteydere i forbindelse med direkte skatter. Derudover udtrykte Italien ønske om at trække anmodningen vedrørende tærsklen på 130 000 EUR for frivillige organisationer og foreninger for sociale fremskridt tilbage, da den er knyttet til foranstaltninger vedrørende direkte beskatning, der endnu ikke er trådt i kraft. Italien forbeholder sig ret til at genindsende en sådan anmodning, så snart de overordnede foranstaltninger træder i kraft. I forlængelse af at medlemsstaterne i Rådet (økonomi og finans) den 8. november 2019 nåede til enighed om Kommissionens forslag om nye regler til forenkling af momsreglerne for små virksomheder[2], som siden blev vedtaget den 18. februar 2020[3] og vil finde anvendelse fra den 1. januar 2025, anmodede Italien desuden om, at forlængelsen af fravigelsesforanstaltningen skulle udløbe den 31. december 2024.

I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 10. december 2019 de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Kommissionen meddelte ved brev af 11. december 2019 Italien, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere den ændrede anmodning.

---

1 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

2 Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder (COM(2018) 21 final).

3 Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (EUT L 62 af 2.3.2020, s. 13).

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Det følger af momsdirektivets afsnit XII, kapitel 1, at medlemsstaterne har mulighed for at anvende en særordning for små virksomheder, herunder mulighed for at indrømme momsfritagelse for afgiftspligtige personer med en årlig omsætning under et vist beløb. Afgiftspligtige personer, der er omfattet af denne fritagelse, skal ikke opkræve moms på deres leveringer og kan følgelig heller ikke fradrage indgående moms.

Muligheden for at anvende særlige momsregler, herunder fritagelser eller gradvis nedsættelse af afgiften for små virksomheder, blev indført ved artikel 14 i Rådets direktiv 67/228/EØF[4]. De medlemsstater, som ikke havde benyttet den i denne bestemmelse anførte mulighed, kunne efterfølgende, i henhold til artikel 24, stk. 2, litra b), i direktiv 77/388/EØF[5], som nu er indarbejdet som momsdirektivets artikel 285, stk. 1, kun momsfritage afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ikke oversteg 5 000 EUR eller modværdien heraf i national valuta.

Italien har aldrig benyttet muligheden i artikel 14 i Rådets direktiv 67/228/EØF. I 2007 anmodede Italien om tilladelse til at fravige artikel 285, stk. 1, ved at momsfritage afgiftspligtige personer med en årlig omsætning på højst 30 000 EUR. Baggrunden for anmodningen var den økonomiske struktur i Italien med mange mikrovirksomheder med et meget lille antal ansatte og Italiens ønske om at forenkle små virksomheders momsforpligtelser og lette momsopkrævningen for den nationale skatteforvaltning. Der blev ved Rådets beslutning 2008/737/EF[6] givet tilladelse til at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2010. Foranstaltningen var af frivillig karakter og gav små virksomheder mulighed for at anvende de normale momsordninger.

Italien fik efterfølgende tilladelse til at forlænge udløbsdatoen for fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2013 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU[7], derefter indtil den 31. december 2016 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU[8], hvorved den maksimale tærskel for fritagelsen blev hævet fra 30 000 EUR til 65 000 EUR, og endelig indtil den 31. december 2019 ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988[9].

Den foreliggende (ændrede) anmodning fra Italien om at forlænge fravigelsesforanstaltningens udløbsdato yderligere indtil den 31. december 2024 uden at hæve den nuværende tærskel på 65 000 EUR (eller en hvilken som helst anden værdi, som svarer til

---

4 Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystems struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303).

5 Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

6 Rådets beslutning 2008/737/EF af 15. september 2008 om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 249 af 18.9.2008, s. 13).

7 Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU af 15. oktober 2010 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 294 af 12.11.2010, s. 12).

8 Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU af 15. november 2013 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 35).

9 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988 af 8. november 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 306 af 15.11.2016, s. 11).

denne tærskel målt i faste priser) er fremsat på samme grundlag som de tidligere anmodninger.

Italien fastholder, at små og mellemstore virksomheder, navnlig mikrovirksomheder, spiller en fremtrædende rolle i den ikkefinansielle erhvervssektor i landet med hensyn til at skabe både merværdi og beskæftigelse. I betragtning af de uforholdsmæssigt store omkostninger til overholdelse af momsreglerne for sådanne virksomheder sammenlignet med store virksomheder og det forhold, at de stadig er berørt af den økonomiske krise, anfører Italien, at fravigelsesforanstaltningen udgør et væsentligt incitament til opstart og konsolidering af virksomhedernes økonomiske aktivitet.

I den forbindelse understreges det, at virkningen af fravigelsesforanstaltningen på de skatteindtægter, der opkræves i det endelige forbrugsled, vil være ubetydelig, mens virkningen vil være betydelig med hensyn til at forenkle både de berørte afgiftspligtige personers skattemæssige forpligtelser og skatteforvaltningens procedure for opkrævning af moms. Det bemærkes, at foranstaltningen berører 1 332 000 afgiftspligtige personer, dvs. 25 % af de potentielt berettigede afgiftspligtige personer. Italien anslår indtægtsreduktionen til 385,7 mio. EUR.

På grundlag af oplysningerne fra Italien er det klart, at formålet med anmodningen om at forlænge fravigelsesforanstaltningen er at frigøre små virksomheder fra mange af de momsforpligtelser, der følger af den normale momsordning, samt at mindske byrden for skatteforvaltningen med hensyn til momsopkrævning og revision af mindre virksomheder. Dette kunne give skatteforvaltningen mulighed for at målrette sine kontrolaktiviteter mod større afgiftspligtige personer. Fravigelsesforanstaltningen er således i overensstemmelse med formålet med momsdirektivets artikel 395, stk. 1, første afsnit, som giver medlemsstaterne mulighed for at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger direktivets bestemmelser, for at forenkle momsopkrævningen. I denne forbindelse gentages det, at foranstaltningen er og fortsat vil være frivillig for afgiftspligtige personer, der har lov til at vælge den normale momsordning.
Som påvist af Italien forventes fravigelsesforanstaltningen hverken i væsentlig grad at påvirke landets samlede indtægter fra moms, der opkræves ved det endelige forbrug, eller at få negative virkninger for Unionens egne indtægter hidrørende fra moms. Fravigelsesforanstaltningen synes derfor at være i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 1, andet afsnit.

I lyset af ovenstående, og idet EU's retlige ramme og den faktiske situation er uændret, synes den forlængelse af fravigelsesforanstaltningernes udløbsdato, som der anmodes om, at være berettiget. Det foreslås derfor, at Italiens anmodning imødekommes.

Fravigelser indrømmes normalt for en begrænset periode, således at det kan vurderes, om de fortsat er hensigtsmæssige og effektive. Som tidligere nævnt har bestemmelserne i momsdirektivets artikel 281-294 vedrørende særordningen for små virksomheder desuden for nylig været genstand for en gennemgang. Det nye direktiv om enklere momsregler for små virksomheder[10] indeholder krav om, at medlemsstaterne senest den 31. december 2024 vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at overholde de nye regler. Medlemsstaterne skal anvende disse nationale bestemmelser fra den 1. januar 2025.

[10] Se fodnote 3.

Der bør derfor gives Italien tilladelse til at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2024. Da Kommissionens vedtagelse af afgørelsen om at tillade fravigelsesforanstaltningen imidlertid vil finde sted efter udløbet af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988 (dvs. efter den 31. december 2019), kan dette forslag ikke forlænge udløbsdatoen for den fravigende foranstaltning, der gives tilladelse til ved den pågældende afgørelse.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Fravigelsesforanstaltningen er i overensstemmelse med tankegangen bag det nye direktiv om ændring af artikel 281-294 i momsdirektivet om særordningen for små virksomheder, der blev vedtaget den 18. februar 2020 på baggrund af momshandlingsplanen[11] og sigter mod at skabe en moderne, forenklet ordning for disse virksomheder. Den skal navnlig mindske omkostningerne til overholdelse af momsreglerne og forvridningen af konkurrencen både nationalt og på EU-plan, nedbringe de negative virkninger af tærsklen og lette virksomhedernes regeloverholdelse samt skatteforvaltningens kontrol.

Desuden er tærsklen på 65 000 EUR i overensstemmelse med det nye direktiv, idet direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte tærsklen for at kunne få momsfritagelse til højst 85 000 EUR i årlig omsætning (eller et tilsvarende beløb i national valuta).

Lignende fravigelser, der indebærer fritagelse af afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ligger under en vis grænse som fastsat i momsdirektivets artikel 285, er blevet godkendt for andre medlemsstater. Malta[12] har fået godkendt en tærskel på 20 000 EUR, Nederlandene[13] en tærskel på 25 000 EUR, Luxembourg en tærskel på 35 000 EUR[14], Polen[15], Estland[16] og Letland[17] har fået godkendt en tærskel på 40 000 EUR, Kroatien[18] og Litauen[19]

---

11 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om en handlingsplan for moms – Mod et fælles europæisk momsområde – De svære valg (COM(2016) 148 final).

12 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/279 af 20. februar 2018 om at give Malta tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 54 af 24.2.2018, s. 14).

13 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 af 4. december 2018 om at give Nederlandene tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 310 af 6.12.2018, s. 25).

14 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2210 af 19. december 2019 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/677/EU om bemyndigelse af Luxembourg til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 332 af 23.12.2019, s. 155).

15 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1919 af 4. december 2018 om ændring af beslutning 2009/790/EF om bemyndigelse af Republikken Polen til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 311 af 7.12.2018, s. 32).

16 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/563 af 21. marts 2017 om bemyndigelse af Republikken Estland til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 80 af 25.3.2017, s. 33).

17 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2408 af 18. december 2017 om at give tilladelse til Republikken Letland til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 342 af 21.12.2017, s. 8).

18 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1768 af 25. september 2017 om bemyndigelse af Republikken Kroatien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 250 af 28.9.2017, s. 71).

19 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1853 af 10. oktober 2017 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2011/335/EU om bemyndigelse af Republikken Litauen til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 265 af 14.10.2017, s. 15).

en tærskel på 45 000 EUR, Ungarn en tærskel på 48 000 EUR[20], Slovenien[21] en tærskel på 50 000 EUR og Rumænien[22] en tærskel på 88 500 EUR.

Som allerede nævnt bør fravigelser af momsdirektivets bestemmelser altid være for en begrænset periode, således at virkningerne heraf kan bedømmes. Forlængelsen af fravigelsesforanstaltningens udløbsdato til den 31. december 2024 efter Italiens anmodning er i overensstemmelse med kravene i det nye direktiv om enklere momsregler for små og mellemstore virksomheder. I henhold til direktivet skal medlemsstaterne anvende de nationale bestemmelser, som de skal vedtage for at efterkomme direktivet, fra den 1. januar 2025.
Den foreslåede foranstaltning er derfor i overensstemmelse med bestemmelserne i momsdirektivet.

Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Kommissionen har i sine årlige arbejdsprogrammer konsekvent understreget behovet for enklere regler for små virksomheder. I den forbindelse henviser Kommissionens arbejdsprogram for 2020[23] til "*en særlig SMV-strategi, der skal gøre det lettere for små og mellemstore virksomheder at drive virksomhed, opskalere og udvide*". Fravigelsesforanstaltningen er i overensstemmelse med disse mål for så vidt angår finanspolitiske regler. Den er navnlig i overensstemmelse med Kommissionens arbejdsprogram 2017[24], der specifikt omhandler moms, og hvori det påpeges, at den administrative byrde for små virksomheder i forbindelse med overholdelse af momsreglerne er stor, og at tekniske nyskabelser er en ny udfordring for en effektiv momsopkrævning. Deri understreges ligeledes behovet for at forenkle momsen for mindre virksomheder.

Foranstaltningen er ligeledes i overensstemmelse med strategien for det indre marked fra 2015[25], hvori Kommissionen satte sig for at hjælpe små og mellemstore virksomheder med at vokse, bl.a. ved at mindske den administrative byrde, der forhindrer dem i at drage fuld fordel af det indre marked. Det følger også filosofien bag Kommissionens meddelelse fra 2013 med titlen "2020-handlingsplanen for iværksætterkultur: En saltvandsindsprøjtning til iværksætterånden i Europa"[26], hvori behovet for at forenkle skattelovgivningen for små virksomheder blev understreget.

---

20 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1490 af 2. oktober 2018 om at give Ungarn tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 252 af 8.10.2018, s. 38).

21 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1700 af 6. november 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/54/EU om bemyndigelse af Republikken Slovenien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 285 af 13.11.2018, s. 78).

22 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1855 af 10. oktober 2017 om bemyndigelse af Rumænien til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 265 af 14.10.2017, s. 19).

23 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Kommissionens arbejdsprogram 2020 – En mere ambitiøs Union (COM(2020) 37 final).

24 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Kommissionens arbejdsprogram 2017 (COM(2016) 710 final).

25 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne (COM(2015) 550 final).

26 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – 2020-handlingsplanen for iværksætterkultur: En saltvandsindsprøjtning til iværksætterånden i Europa (COM(2012) 795 final).

Slutteligt er foranstaltningen i overensstemmelse med EU's politik for små og mellemstore virksomheder, jf. opstarts-meddelelsen fra 2016[27] og meddelelsen "Tænk småt først" – En "Small Business Act" for Europa[28] fra 2008, hvori medlemsstaterne opfordres til at tage hensyn til SMV'ernes særlige karakteristika ved udformningen af lovgivningen og til at forenkle de gældende regler.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Momsdirektivets artikel 395 er det eneste mulige retsgrundlag.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I betragtning af den bestemmelse i momsdirektivet, som det bygger på, hører forslaget under Den Europæiske Unions enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Afgørelsen vedrører en tilladelse, der er indrømmet en medlemsstat på dennes egen anmodning, og udgør ikke en forpligtelse.

På grund af fravigelsens begrænsede anvendelsesområde står den særlige foranstaltning i rimeligt forhold til det tilstræbte mål, nemlig at forenkle momsopkrævningen for små afgiftspligtige personer og skatteforvaltningen.

- **Valg af retsakt**

Den foreslåede retsakt er en gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet.

I henhold til momsdirektivets artikel 395 er en fravigelse af de fælles momsregler kun mulig, hvis Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen giver tilladelse til det. En gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet er det bedst egnede reguleringsmiddel, da den kan rettes til individuelle medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Der er ikke gennemført en høring af interesserede parter. Nærværende forslag er baseret på en anmodning fra Italien og vedrører kun denne medlemsstat.

- **Ekspertbistand**

Der var ikke behov for ekstern ekspertbistand.

---

[27] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Europas kommende ledere: opstarts- og opskaleringsinitiativet (COM(2016) 733 final).

[28] Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Tænk småt først" – En "Small Business Act" for Europa (KOM(2008) 394 endelig).

- **Konsekvensanalyse**

Formålet med forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse er at forlænge en forenklingsforanstaltning, som fjerner mange af momsforpligtelserne for virksomheder med en årlig omsætning på højst 65 000 EUR. Dette vil kunne få en potentiel positiv indvirkning ved at reducere den administrative byrde for ca. 1 332 000 små virksomheder (svarende til 25 % af de potentielt berettigede skattepligtige personer) i 2017 og for skatteforvaltningen. Fravigelsesforanstaltningen er og vil fortsat være frivillig for afgiftspligtige personer. Afgiftspligtige personer vil stadig kunne vælge den almindelige momsordning i henhold til artikel 290 i direktiv 2006/112/EF. Italien anslår de budgetmæssige virkninger med hensyn til momsindtægter for 2019 til 385,7 mio. EUR, hvilket anses for at være ubetydeligt.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen negative virkninger for EU-budgettet, eftersom Italien vil beregne en kompensation i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets forordning (EØF, EURATOM) nr. 1553/89.

2020/0048 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om at give Italien tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[29], særlig artikel 395, stk. 1, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 285, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF kan de medlemsstater, som ikke har benyttet muligheden i artikel 14 i Rådets direktiv 67/228/EØF[30], indrømme momsfritagelse til afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst er 5 000 EUR eller modværdien heraf i national valuta.

(2) Ved Rådets beslutning 2008/737/EF[31] fik Italien tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF ("fravigelsesforanstaltningen"), til at indrømme momsfritagelse til afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ikke oversteg 30 000 EUR. Fravigelsesforanstaltningen blev tilladt indtil den 31. december 2010.

(3) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU[32] fik Italien tilladelse til fortsat at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2013.

(4) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU[33] fik Italien tilladelse til fortsat at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2016. Tærsklen for den årlige omsætning blev hævet til 65 000 EUR.

(5) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988[34] blev gyldigheden af tilladelsen til at anvende fravigelsesforanstaltningen forlænget til den 31. december 2019 eller

---

29 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

30 Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystems struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303).

31 Rådets beslutning 2008/737/EF af 15. september 2008 om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 249 af 18.9.2008, s. 13).

32 Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU af 15. oktober 2010 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 294 af 12.11.2010, s. 12).

33 Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU af 15. november 2013 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 35).

34 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988 af 8. november 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en

indtil datoen for ikrafttrædelsen af et direktiv om ændring af artikel 281-294 i direktiv 2006/112/EF om særordningen for små virksomheder, alt efter hvilken dato der kom først. Den 18. februar 2020 vedtog Rådet direktiv (EU) 2020/285[35] om ændring af artikel 281-294 i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår særordningen for små virksomheder .

(6) Ved brev registreret i Kommissionen den 26. juli 2019 anmodede Italien om tilladelse til at fortsætte med at anvende fravigelsesforanstaltningen efter den 31. december 2019 samt om at hæve tærsklen og øge anvendelsesområdet for undtagelsen

(7) Ved brev af 20. september 2019 underrettede Kommissionen i henhold til artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Kommissionen meddelte ved brev af 23. september 2019 Italien, at den rådede over alle de nødvendige oplysninger for at kunne vurdere anmodningen.

(8) Italien ændrede sin anmodning ved brev registreret i Kommissionen den 5. december 2019, hvori den alene anmodede om tilladelse til fortsat at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2024.

(9) Ved brev af 10. december 2019 underrettede Kommissionen i henhold til artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF de øvrige medlemsstater om Italiens ændrede anmodning. Kommissionen meddelte ved brev af 11. december 2019 Italien, at den rådede over alle de nødvendige oplysninger for at kunne vurdere den ændrede anmodning.

(10) Ifølge oplysningerne fra Italien er begrundelserne for fravigelsesforanstaltningen stort set uændrede. Fravigelsesforanstaltningen reducerer den administrative byrde og overholdelsesomkostningerne for både små virksomheder og skattemyndighederne og bidrager derfor til at forenkle momsopkrævningen.

(11) Fravigelsesforanstaltningen er og vil fortsat være frivillig for afgiftspligtige personer. Afgiftspligtige personer vil stadig kunne vælge den almindelige momsordning i henhold til artikel 290 i direktiv 2006/112/EF.

(12) Ifølge de af Italien indgivne oplysninger vil fravigelsesforanstaltningen kun have en ubetydelig indvirkning på Italiens samlede indtægter fra moms, der opkræves ved det endelige forbrug.

(13) Fravigelsesforanstaltningen vil ikke påvirke Unionens egne indtægter hidrørende fra moms negativt, idet Italien vil foretage en kompensationsberegning som omhandlet i artikel 6 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89[36].

(14) I betragtning af fravigelsesforanstaltningens mulige positive virkning med hensyn til at mindske den administrative byrde og overholdelsesomkostningerne for små virksomheder og skattemyndighederne, og eftersom der ikke vil være nogen indvirkning af betydning på de samlede momsindtægter, bør Italien gives tilladelse til at anvende fravigelsesforanstaltningen i endnu en periode.

---

særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 306 af 15.11.2016, s. 11).

35 Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (EUT L 62 af 2.3.2020, s. 13).

36 Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).

(15) Tilladelsen til at anvende fravigelsesforanstaltningen bør være tidsbegrænset. Tidsbegrænsningen bør være tilstrækkelig til, at tærsklens effektivitet og hensigtsmæssighed kan vurderes. Endvidere skal medlemsstaterne i henhold til direktiv (EU) 2020/285 senest den 31. december 2024 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 1, og anvende disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2025. Der bør derfor gives Italien tilladelse til at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2024.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som en fravigelse af artikel 285 i direktiv 2006/112/EF bemyndiges Italien til at momsfritage afgiftspligtige personer med en årlig omsætning på højst 65 000 EUR.

Italien kan øge denne tærskel for at fastholde fritagelsens værdi i faste priser.

Artikel 2

Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 31. december 2024.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand